

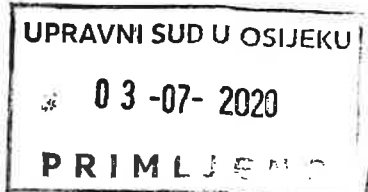
REPUBLIKA H^F
VISOKI UPRAVNI SUD REP
Z A G R I
Frankopans

PRIJEMNI ŠTAMBILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Prilijano: 27.07.2020., 10:19 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/16-01/34	376-08	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-20-06	0	

d2526225

slovni broj: Usž-191/19-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanche Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća te sudske savjetnice Matee Milolože, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja [] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatera, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: 6 UsI-632/17-7 od 31. listopada 2018., na sjednici vijeća održanoj 29. travnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja [] potvrđuje se presuda Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: 6 UsI-632/17-7 od 31. listopada 2018.

Obrazloženje

Presudom Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: 6 UsI-632/17-7 od 31. listopada 2018. odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/16-01/240, urbroj: 376-05/MB3-16-6(IM) od 23. lipnja 2016.

Tužitelj je protiv navedene presude podnio žalbu u kojoj navodi da je prijevremeni raskid pretplatničkog ugovora zatražen zbog neučinkovito pružene usluge od strane operatera javnih komunikacijskih usluga OT - Optima telekom d.d., Zagreb (dalje: OT). Zahtjev za prijevremeni raskid pretplatničkog ugovora je dovoljan dokaz da je prevaren od strane OT, a to je nezadovoljstvo pruženom uslugom, jer nisu ispunjeni obećani uvjeti od strane OT koji su nuđeni pri sklapanju ugovora. Tvrdi da je prevaren, jer nije dobio ono što mu je nuđeno pri sklapanju ugovora. Iz navoda žalbe proizlazi da tužitelj predlaže da ovaj Sud žalbu usvoji i poništi prvostupanjsku presudu.

Žalba tužitelja dostavljena je na odgovor tuženiku i zainteresiranoj osobi OT – Optima telekom d.d., Zagreb, no međutim, niti tuženik, a niti zainteresirana osoba nisu dostavile ovom Sudu odgovor na žalbu tužitelja, iako su istu uredno primile.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći na ništavost po službenoj dužnosti, sukladno odredbi članka 73. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), ovaj Sud je utvrdio da nisu osnovani žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija.

Prema podacima u spisu predmeta dostavljenim ovom Sudu uz žalbu proizlazi da je tužitelj 29. veljače 2016. podnio zahtjev tuženiku za rješavanje spora s operaterom javnih

komunikacijskih usluga OT, te da je 25. travnja 2016. podnio i dopunu tog zahtjeva, te je naveo kako od samog početka nije zadovoljan isporučenim uslugama, te kako je OT za instalaciju opreme tražio naknadu od 500,00 kuna, na što nije pristao. Također je naveo kako su se pojavile smetnje kod istovremenog korištenja telefona i televizije, što je prijavio OT-u, no navedene smetnje nisu otklonjene. Istaknuo je da mu je prilikom sklapanja ugovora zastupnik OT rekao kako može jednostavno raskinuti ugovor kada god to želi, te smatra da je prevaren. Nadalje, iznio je kako ne koristi Internet, te da nema potrebu za punim paketom usluga, jer se istim ne zna služiti, a napomenuo je da ne bi tražio raskid ugovora da je bio zadovoljan pruženim uslugama. Navedeni zahtjev tužitelja odbijen je rješenjem tuženika od 23. lipnja 2016. kao neosnovan, koje rješenje je potvrdio i prvostupanjski sud pobijanom presudom, te se pri tome pozvao na relevantne odredbe Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14.).

Posebno treba napomenuti da sukladno odredbi članka 41. stavka 5. Zakona o elektroničkim komunikacijama, pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora u bilo kojem trenutku, ali u slučaju raskida ugovora prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora mora platiti mjesečnu naknadu za ostatak obveznog trajanja ugovora ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika, osim u slučaju kada se ugovor raskida zbog izmijene cjenika tijekom trajanja pretplatničkog odnosa, a koje su nepovoljnije za pretplatnika u odnosu na ugovorene cijene.

Dakle, prijevremeni raskid pretplatničkog ugovora prije isteka obveznog trajanja ugovora proizvodi određene pravne učinke za korisnika, a prije svega obvezu plaćanja preostalih mjesečnih naknada do kraja ugovorenog razdoblja ili naknade u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario, ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika, a sukladno navedenom članku Zakona, kako to pravilno navodi i prvostupanjski sud. U konkretnom slučaju je utvrđeno da pretplatnički ugovor sklopljen 9. svibnja 2014. uz obvezno trajanje od 24. mjeseca, te u trenutku kada je korisnik zatražio raskid ugovora nije isteklo vrijeme obveznog trajanja ugovorne obveze, a nije postojala zakonska osnova za odobrenje naknade za prijevremeni raskid ugovora bez plaćanja naknade za raskid pretplatničkog odnosa za preostalo vrijeme trajanja ugovorne obveze. Pored toga tuženik je pravilno utvrdio kako tužitelj prilikom traženja raskida ugovora nije zatražio prijenos broja u mrežu drugog operatora, te je tuženik zaključio kako nema osnove za usvajanje zahtjeva tužitelja u dijelu koji se odnosi na povrat tužitelju telefonskog broja:

Ovaj Sud prihvaća utvrđeno činjenično stanje od strane tuženika i prvostupanjskog suda, te po ocjeni ovoga Suda tužitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju odlučne činjenice kako ih je utvrdio prvostupanjski sud, a imajući na umu utvrđeno činjenično stanje u provedenom upravnom postupku.

Na tako utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud pravilno je primijenio i protumačio materijalno pravo, odnosno odredbe Zakona o elektroničkim komunikacijama, te odbio tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika.

Imajući na umu navedeno pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da pobijanim rješenjem tuženika nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, pa je prvostupanjski sud na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odbio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Prigovori tužitelja u tužbi i u žalbi protiv prvostupanjske presude svode se na njegovu tvrdnju da mu je nanesena nepravda, te da je prevaren od strane tvrtke OT koja mu nije izvršila nikakve usluge i nije dobio ono što mu je nuđeno pri sklapanju ugovora. Međutim, prvostupanjski sud je u provedenom postupku pravilno utvrdio da je tužitelj prilikom sklapanja pretplatničkog ugovora s OT dobio sve zakonom propisane informacije, te ni na

koji način nije dokazao svoje tvrdnje o prijevarnom postupanju djelatnika OT prilikom sklapanja predmetnog pretplatničkog ugovora, pa i prema ocjeni ovog Suda u konkretnom slučaju nije došlo do povrede odredaba Zakona o elektroničkim komunikacijama na štetu tužitelja.

Prema ocjeni ovog Suda prvostupanjska presuda temelji se na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanje, na koje je pravilno primijenjeno mjerodavno materijalno pravo, a nisu učinjene niti povrede pravila postupka, budući da je prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbe Zakona o upravnim sporovima i u obrazloženju svoje presude dao jasne i dostatne razloge o odlučnim činjenicama.

Kako tužitelj razlozima navedenima u žalbi nije doveo u sumnju zakonitost pobijane presude, niti je ovaj Sud utvrdio postojanje razloga na koje pazi po službenoj dužnosti, trebalo je na temelju odredbe članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima žalbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 29. travnja 2020.

Predsjednica vijeća:
Blanša Turić, v.r.

Za točnost otpisano i pečatni službenik

Blanka Nemčić